

H í r l e v é l

Zarándokoknak, útépítőknak, partnereknek

2011. február

Lelkivezetői gondolatok

A kitartó várakozás beteljesülése

Nem tudjuk, hogy a Szentlélek által mikor tudta meg az agg Simeon, hogy még életében találkozni fog a Megváltóval. Nem tudjuk, mennyit kellett várnia Simeonnak, hogy az ígéret, a vágy beteljesüljön. Vajon hogyan élte életét? Talán minden nap úgy kelt föl, hogy remélte, aznap lesz az a bizonyos nagy nap az életében? Mi vajon hogyan élnénk meg egy ilyen fontos várakozást az életünkben? Akik a Mária Út építésén fáradoznak, mind-mind érzik lelkükben a magasztos cél utáni vágyat – mint ahogy talán Simeon is vágyott már az ígéret beteljesülésére. De addig a rá bízott utat végig kellett járnia, életének minden korábbi hétköznapiját is meg kellett élnie, és közben folyamatosan kellett arra figyelnie, hogy önmagát méltóan tartsa a nagy találkozásra.

A Mária Út is egy nagy horderejű, nemes, és reményeink szerint Istennek tetsző elgondolás, mely segít(het)i az ember Istenhez való közeledését. De a nemes cél eléréséig a „szürke hétköznapiak” küzdelmét is meg kell vívni, hogyha ott szeretnénk majd állni a dicsőséges nagy napon is. Ez sokszor talán nem könnyű, mert minden olyan emberi kezdeményezés körül, mely próbálja Isten Országát építeni az emberek között, mindig ott settenkedik a gonosz is, és próbálja elgáncsolni a jó kezdeményezéseket. Minden biztonnal Simeont is kísértette a sátán, bár életének részleteit nem ismerjük. Amit biztosan tudunk, hogy a kellő pillanatban ott volt a helyén, és betöltötte az Istentől neki szánt szerepet, és ekkor örömmel, és mély megnyugvással tudta kimondani Istennek: „most bocsásd el Uram, szolgádat, a Te ígéd szerint békességben, mert látták szemeim a Te Üdvözítődöt!”.

A mindennapi küzdelmekben talán olykor hajlamosak vagyunk szem elől téveszteni a kitűzött cél nemes, magasztos voltát, és belefeledkezni, kissé belefásulni az emberi gondok, nehézségek, eltérő elképzelések mocsarába. Februárban, a Találkozás ünnepéből erőt merítve kérjük a mi Istenünktől, hogy jó szándékainkat segítsen közös mederbe terelni, adjon erőt ahhoz, hogy újból és újból rátaláljunk az Általa nekünk elgondolt helyes útra, és ezen az úton akkor is kitartóan tudjunk haladni, ha szárazabb, rögzesebb, emberpróbálóbb a szakasz. Ez a fajta kitartás az, amelyik képes átsegíteni bennünket a nehezebb időkön, képes segíteni, hogy eljussunk a következő, erőt adó lelki tisztáshoz, forráshoz. Kérjük a mi Istenünket, hogy áldja meg jó szándékunkat, nemes törekvésünket, és kegyelmével lehetőség szerint távolítsa el tőlünk a gonosz minden ármánykodását, hogy újra és újra föl tudjuk fedezni, milyen csodálatos küldetést, nemes feladatot bízott ránk. Segítsen bennünket Simeon példája, aki kitartóan készült nap mint nap arra, hogy megláthassa a várva várt Üdvözítőt!

Gulybán Gergely,
a Mária Út lelki vezetője

Egyesületi hírek

Visszatekintés 2010-re

2010-ben már mind a 4 irányba – Csíksomlyóra, Máriacellbe, Medjugorje-be és Czestochowa-ba indultak Budapestről, Esztergomból kerékpáros és, vagy gyalogos zarándoklatok az útvonalak bejárásával, finomításával. 2500 km-en ez több ezer embert érintett, hiszen számos településen komoly létszámmal várták a zarándokokat, és csatlakoztak hozzájuk.

A szervezett zarándoklatok mellett egyre többen egyénileg és kisebb-nagyobb csoportokban is zarándokoltak a Mária Úton, közülük pl. a Barátok Útja közösség szervezésében kb. 100 középiskolás fiatal.

A tervezett útvonal felmérése és feldolgozása nyomán a turistautak.hu internetes portál térképére felkerült a teljes magyarországi szakasz terve, GPS koordinátákkal (mintegy 1000 km hosszban), ill. a teljes Máriacell-Csíksomlyó útvonal az openmaps.eu weboldala.

Ausztriában és Nyugat-Magyarországon elkezdődtek a részletes útfelmérések a táblázáshoz, amely pályázatból valósul meg. Közép-Magyarországon az út jelentős része már turistajelzésekkel ki van jelölve, helyenként (Bp. belváros, Csömör, Börzsöny) táblázva. Észak-Magyarországon részlegesen fel van festve az út, Észak-Alföldön szintén részleges a felfestés, és megtörtét a teljes részletes elmérés a pályázat megvalósításához. Készült még felfestés a Mecsekben is a Czestochowa-Medjugorje út részeként. Az Erdélyi főútvonal leegyeztetése megtörtént. A lengyel, szlovák, horvát, bosnyák utak egyeztetése elkezdődött. A felfestett és tervezett szakaszok a Cartographia gondozásában megjelent térképeire is felkerültek: pl. Vértes, Budai-hg., Pilis, Pilis-kalauz, Bükk, Börzsöny, Cserhát.

Missziós küldetésünk erősítésére megalakult imacsoportunk, mely heti rendszerességgel a Bazilikában találkozik.

Újabb helyi önkéntes csoportok alakultak országszerte, hogy helyben segítsék a Mária Út megvalósulását, ill. az úton lévő zarándokokat. Többfelé mutattuk be az érdeklődőknek a munkánkat, számos konferencián jelentünk meg.

2010-ben a meglévő önkormányzati, erdészeti, egyházi, civil kapcsolatok erősítésén túl megkezdtuk az együttműködést más zarándokutak szervezőivel, többek között a közös szakaszok együttes kijelölésére.

Az Egyesület egyik legfontosabb céljának megvalósítása érdekében a hazai régiók egyikében sikerrel pályázott. Az Észak-Alföldi Operatív Program Versenyképes turisztikai termék- és attrakciófejlesztés (EAOP-2007-2.1.1.B.) keretében. A pályázat címe: Mária Út, mint kiemelkedő jelentőségű kulturális-vallási zarándok és turista úthálózat kialakítása. A pályázati döntés késedelmei miatt a szerződéskötésre 2010-ben került sor, így a megvalósítás jelentős része a 2011. évben történik.

Zarándoklás és búcsújárás Közép-Európában – az osztrák-magyar határtérségben című, határokon átnyúló együttműködési program keretében 2009 és 2012 között kialakításra kerül a Mária Út Celldömölk és Máriacell közötti szakasza. Ennek keretében, továbbá egyéb kisebb közös projekteken dolgozunk együtt osztrák szervezetekkel.

Nagy előrelépés történt 2010-ben az erdélyi kapcsolatok erősítésében is. A Mária Út erdélyi szakaszainak megvalósítására, partnerségre léptünk az Erdélyi Kárpát-Egyesülettel és a Gyulafehérvári Caritas-szal. Az Erdélyi Kárpát-Egyesület elvállalta a teljes erdélyi szakasz útvonalának véglegesítését, kijelölését. A feladatok koordinálására tagjai közül külön személyt bízott meg. Emellett a Caritas is teljes támogatásáról biztosította a Mária Út Egyesületet a kapcsolatépítés, szálláskeresés oldaláról, valamint a hazai eredményekhez hasonlóan Erdélyben is számos önkormányzat nyitott az együttműködésre. Nagysikerű, prominens egyházi és világi vezetőket megszólaltató konferencia került megrendezésre Csíksomlyón.

Rendelkezésre áll a Mária Út arculata és útjelzés-terve, valamint az útjelzési koncepció, mely definiálja a gyalogút kijelölésére alkalmazandó útjelzés- és táblatípusokat és azok tartalmi szempontjait. Folyamatosan fejlesztettük az egyesület és a Mária Út honlapját (www.mariaut.hu), melyen hírt adunk a zarándokláshoz kapcsolódó különféle programokról, eseményekről, valamint lehetővé vált az útvonalak és érintett helyszínek, pl. természeti és kulturális értékek leírásainak, adatainak, fényképeinek feltöltése és publikálása a honlapon keresztül. A portál on-line közösségépítő eszközökkel is felszerelt (pl. fórumok, csoportok).

Rendszeres (kétheti) rádióműsorral jelentkeztünk a Mária Rádióban, melynek során bemutattunk számos kegyhelyet, térséget, gyalogutat és programot, valamint zarándokok osztották meg élményeiket és tapasztalataikat a hallgatókkal. Rendszeresen közreadjuk hírlevelünket, melyet tagjaink, önkénteseink mellett a partnereinknek is eljuttatunk. Az egyházi és világi médiában egyre gyakrabban megjelenünk.

Katona Ildikó

Meghívó

*„Boldog az az ember, akit te segítesz,
Akinek a szíve zarándokútra készül.
Átkelnek a kiaszott völgyön és forrássá teszik azt,
és a korai eső is áldásodba öltözteti.
Erősségről erősségre mennek, mígnem meglátják az istenek Istenét a Sionon.”
84. zsoltár*

A magyar jezsuiták Párbeszéd Háza és a Pesti Jézus Szíve jezsuita templom közössége
tisztelettel meghívja

Önt és érdeklődő barátait, ismerőseit a

Zarándokolni jó című konferenciára

a Párbeszéd Házába

1085 Budapest, Horánszky u. 20.

2011. február 18–19.

(péntek 16.30–szombat 18.00)

A konferencia kísérő programja László Dániel festőművész kiállítása

A Párbeszéd Háza szeretettel meghívja Önt és kedves családját

LÁSZLÓ DÁNIEL

MÁRIA ÚT című kiállításának megnyitójára.

Időpont: 2011. február 17-én 19 óra

A kiállítást megnyitja: Székely Miklós művészettörténész

Köszöntőt mond: P. Vértessaljai László SJ, és Dr. Szabó Tamás, a Mária Út Egyesület elnöke

Megtekinthető 2011 március 12-ig, Budapest VIII. Horánszky utca 20, nyitva H-Sz 14-18 óráig

A Mária Út egy Kárpát-medencét átszelő 1400km hosszú, három éve épülő zarándokút, melynek Budapesttől Csíksomlyóig tartó 960 km-es szakaszán gyalogosan ment végig László Dániel 2010 tavaszán. Az útról készült festmények láthatóak az újjáépülő Párbeszéd Háza kápolna terében.

László Dániel, festőművész

2009 őszén a spanyolországi El Caminon gyalogosan végigzarándokolt, 40 nap alatt a Francia határtól Santiago de Compostela-ig. Erről a 960km-es útról 40 festmény született, amelyből egy válogatást 2010 február 11-én mutatott be a Kogart Galériában. 2010 áprilisában egy szintén 40 napos, és 960 kilométer hosszú zarándokútra ment Budapesti lakásától Csíksomlyóig. Az útról készült közel 40 festmény látható az újjáépülő Párbeszéd Háza kápolnában. Ez a kiállítótér még nem épült be a köztudatba, pedig Budapest egyik legimpozánsabb kiállítótéréről van szó, a belváros szívében, Belső-Józsefvárosban, egy üres templomtér, amely a felújítást követően a jövőben kiállítóterként funkcionál.

László Dániel gondolatai a Mária út című kiállításról:

„Az El Caminon zarándokolva sok dolgon elgondolkozik az ember, kérdések merülnek fel. Miért megyek? Kiért megyek? Így felajánlja valamiért útját. Magyarország épp választás előtt állt. Én Magyarországiért ajánlottam fel utamat. De felmerült a következő kérdés is: miért nem otthon teszem meg a zarándokutat. Így kerültem a Mária útra. A hasonlóság több mint véletlen a két út között. Ezt képeimmel is próbálom alátámasztani, hasonlóan tájakat és templombelsőket festettem mindkét úton. A táj persze más, de az úton levés érzése, a zarándok-lét ugyanaz. A táj szép, mindkét országban, csak mi néha a körülöttünk levőt észre sem vesszük, az egzotikust keressük, a szépet abban vesszük észre. Pedig Magyarország is szép. Nagyon szép. Igaz össze kell foltozni, át kell járni. Minden zarándok egy öltés a szétszaggatott, csonka ország határán. A Kárpát-medencei nemzetek között a Mária út egy békítő, engesztelő kapocs. A lehető leghatékonyabb útja az egység létrehozásának. Mária országát lépésről lépésre építi, és közben hirdeti azt. Festményeim is ezt hirdetik, épül egy ország: Mária országa.”

Zarándoklat

Gyalogos zarándoklat a Mária Úton

Attyapuszta – Anna rét

2011. augusztus 11-21.

A Mária Utat felfoghatjuk egymáshoz kapcsolódó imádságos lelkületű hívek és imacsoportok egymásba fonódó láncolatának. A Mária Útért imádkozó két imacsoport, a pápai Szent Anna plébánia imacsoportja és a budapesti Szent Jobb kápolnában imádkozó csoport tagjai felismerték, hogy Szent Anna összeköti őket. Mindkét imacsoportban imádkoznak a Világ Győzelmes Királynője engesztelő kápolna Anna réti felépüléséért, melyet Natália nővéren keresztül Jézus kért, és amely üzenetet Mindszenty József hercegprímás esztergomi bíboros

érsek vizsgáltatott ki, és hitelesnek ismert el. Az Anna rét a Mária Út két ágának találkozásánál van. Ide érkezik meg a gyalogos zarándokok csoportja 2011. augusztus 21-én.

A zarándoklat 11-én Pápán, a Szent Anna plébánián kezdődik, közös lelki programmal. Másnap csendes imádságban töltjük a napot Attyapusztán. Innen indulunk 13-án, a 195 km-es gyalogos útra.

Az esti szálláshelyek a következők: Bakonybél, Kardosrét, Súr, Bodajk, Oroszlány, Nagyegyháza, Zsámbék, Nagykovácsi. A tervezett létszám kb. 10 fő.

A zarándokok közös imaszándékai:

A Szűzanya a Béke és a Világ Győzelmes Királynője, Szent Anna és Szent József, valamint a magyar szentek és boldogok közbenjárásával kérjük a mindenható irgalmas Istent, hogy támogassa zarándoklatunk szándékait az alábbiak szerint. Könyörgünk:

- Hazánk lelki megújulásáért.
- A bűnben élők megtéréséért, tisztulásáért.
- Az emberek közötti különbségek szeretettel való legyőzéséért, az egységért, hogy az emberek azt keressék, ami összeköti őket, ne azt, ami szétválasztja.
- Az egyház vezetőiért, papokért, szerzetesekért, új hivatásokért.
- A Mária Út lelki épüléséért, a támogató imacsoportok gyarapodásáért.
- Az engesztelő lelkület terjedéséért.
- Mindszenty József bíboros hercegprímás boldoggá avatásáért.
- A Világ Győzelmes Királynője engesztelő kápolna Anna réti felépüléséért.

Jézus: „Nagy jövő vár Anyám országára, s általa az egész világ kegyelmet nyer.”

„Miként a betlehemi istállóban elkezdődött a megváltás, úgy a magyar földön elkezdődik az én nagy munkám: a bűn megszüntetése, eltörlése a föld színéről, a lelkek megszentelése, a sátán legyőzése és az én országomnak diadalmas uralma. Ez pedig – miként mondtam – annyiban fog sikerülni, amennyiben Szeplőtelen Anyámnak, mint a 'Világ Győzelmes Királynőjének' megadják a NYILVÁNOS tiszteletet és elismerést.”

„Atyám az ígért békét csakis legszentebb Anyám, mint a Béke és a Világ Győzelmes Királynője által adja meg. Ezért tudatni akarom a pápával ... adja ki rendeletben az Egyháznak, hogy minden pap, a szentmise végén, az oltárlépcsőn térdre borulva, a jelenlévő hívekkel együtt kérje Mennyei Atyámtól a 'Világ Győzelmes Királynőjének' Szeplőtelen Szíve által a világbékét. Világ Győzelmes Királynője! Most mutasd meg hatalmadat!”

(id.: Natália nővér II. rész [szerk.: Fogas A.], 1994. Bp., Szent József Kiadó)

A zarándokok napi 18-24 km-t tesznek meg. Minden nap szentmisén vesznek részt, sokat imádkoznak közösen és egyénileg, kötött és kötetlen imákat. Sokat fognak énekelni, mert aki énekel, az duplán imádkozik. Részt vesznek közös programokon, de lehetőség lesz egyéni csendre, szemlélődésre is. Egymást segítik, igyekeznek egymást szeretetben elviselni. Előterbe helyezik a csoport és a küldetés érdekét.

A zárandoklatban az a jó, hogy erón felülinek tűnik, a végén pedig mégis ott az élmény, hogy Isten segítségével képesek vagyunk átlépni a korlátainkon. Az érintett helyek segítik, hogy rátaláljunk Istenre és Rá hagyatkozzunk.

Amennyiben szándékainkkal egyetért, szívesen látjuk, és fogadjuk jelentkezését. A szervezésben és a szálláshelyek felderítésében is várunk további segítséget.

A zárandoklatot szervezi és vezeti: **Gubicza Katalin**

Tel.: 06-20-9673988

E-mail: gubiczak@freemail.hu

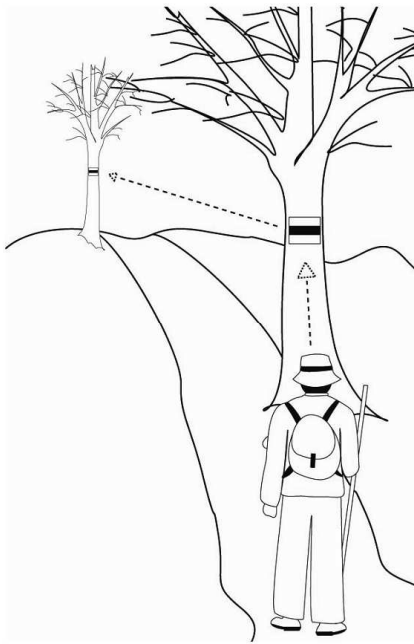
Ajánló

Amit a turistajelzésekről tudni illik 2.

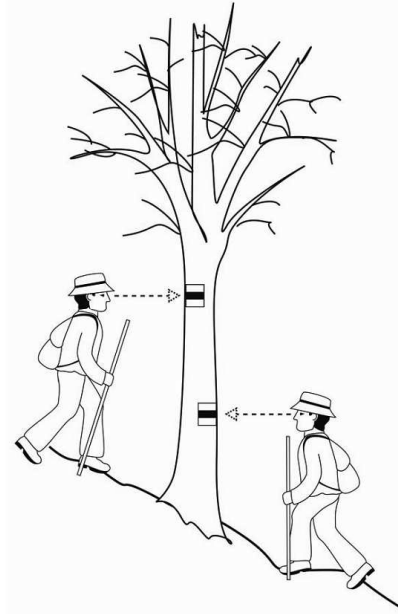
4. A jelzések elhelyezése és sűrűsége általában

Minthogy az útjelzések nem a gyakorlott túravezetők, hanem a természetkedvelő nagyközönség részére készülnek, így lehetővé kell tenni, hogy a jelzések nyomán **bárki biztosan elérje úticélját**. Ezért a jelzéseket e célnak megfelelő módon és sűrűségben kell elhelyezni.

„Az utak kijelölésekor kettős alapelvet kell követni: láthatóság és biztonság (útvonalmegerősítés). A jelzés szembetűnő kell legyen, mindig jelen kell legyen, nem hagyhat kétséget az út nyomvonalának folytatására vonatkozóan és sehol sem lehet hézag. Az útjelzésnek csak akkor van értelme, ha a gyakorlatlanok is százszázalékos biztonsággal ráhagyatkozhatnak és nem kell nyomozva nézelődni, keresgélni.” (Rainer Brämer)

Látótávolságban a következő jelzés

„Mindig az adott irány szemszögéből”

Alapvető szabály, hogy a jelzéseknek a turistautak mindkét irányban történő bejárása esetén biztos tájékoztatást kell nyújtaniuk, azaz a **jelzések mindkét haladási irányból** jól láthatók legyenek. E követelmény elérése céljából a jelzéseket – a lehetőséghez képest – nem az utakkal párhuzamosan, hanem általában (lejtőkön mindig) azokra hozzávetőlegesen merőlegesen ($45-80^\circ$) kell a rendelkezésre álló tereptárgyakra (fák, sziklák, oszlopok stb.) elhelyezni, mégpedig a tárgyak mindkét haladási irányba eső oldalán. Az ilyen módon alkalmazott jelzéseket nevezzük „kétpofás” jelzéseknek. A „kétpofás” jelzéseket nem kell feltétlenül mindig ugyanannak a tereptárgynak két oldalán elhelyezni Amennyiben a terep-, ill. az útviszonyok, vagy a tereptárgyak azt a rálátás lehetősége szempontjából indokolják, a két haladási iránynak megfelelő jelzések különböző tereptárgyakon is elhelyezhetők – praktikusán, a fa kivágása esetén nem tűnik el mindkét jelzés.

A jelzéseket az út jobb vagy bal oldalán, tetszőlegesen helyezhetjük el, mindig a láthatósági szabályt figyelembe véve. Kanyarokban pl. alapvetően a külső oldalra javasolt festeni. Hogy felismerjük (és elkerüljük) a takarást, a turistajelzéseket a lombos évszakban (a lombok tömegét figyelembe véve) javasolt festeni és egy-egy jelzés helyét már távolról nézve ki kell szemelni. A tapasztalat szerint – különösen kevésbé gyakorlott festők esetén – a láthatóság és gyakoriság jobban elérhető, ha a fehér alapok festésekor az utat mindkét irányban külön járjuk be és mindig csak az adott irányban festünk. Többéves gyakorlat kell hozzá, hogy egyszerre mindkét irányra kellő gonddal oda tudjunk figyelni.

Olyan útszakaszokon, ahol az utat kísérő bokros-bozótos miatt nem lehetséges, ill. nem érdemes a kétpofás jelzések felfestése, az útvonallal **párhuzamosan** felfestett **jelzéseket** alkalmazunk. Szintén az úttal párhuzamosan festendő az út felületére (kőre) helyezett sávjelzés. Minden egyéb esetben kerülni kell a párhuzamos jelzés alkalmazását.

A jelzéseket lehetőleg 20 cm vagy annál nagyobb átmérőjű, sima kérgű (bükk, gyertyán, fenyő), nem mohás, gombás, hanem egészséges, élő (!) fákra kell elhelyezni, mégpedig általában valamivel a szemmagasság fölött, a járásszinhez képest kb. 1,8 – 2,2 m magasságban. Az átlagosnál jóval magasabban kell a jelzéseket elhelyezni olyan helyeken,

ahol a szándékos rongálással lehet számolni, valamint ahol az egymástól nagyobb távolságra elhelyezett jelzések könnyebb felismerhetőségét kell ilyen módon biztosítani.

Ahol a turistautak mentén csak 20 cm-nél kisebb átmérőjű vagy csak repedezett kérgű (tölgy, akác, éger) élő fák állnak rendelkezésre, ott a következőképpen kell eljárni:

- kis átmérőjű, vékony fákra a jelzést teljesen körül kell festeni, ami a sávjelzéstől eltekintve nem könnyű feladat. A láthatóság érdekében ilyen fák esetében a „fontos” jelzések *fehér alapját hosszában meg kell nyújtani*.
- repedezett kérgű fák esetében a kérget a jelzés tervezett helyén, **vonókéssel** vagy gyaluval simára kell dolgozni, a legnagyobb gonddal **ügyelve arra, hogy a fa nedvszállító rétege meg ne sérüljön**. *Bükkön, gyertyánon, nyíren, vadcsereznyén, luc(!)fenyőn a vonókész használata tilos, a jelzés helyének megtisztítását csakis drótkefével szabad elvégezni, mivel ezen fajtájú fákra a nedvszállító réteg felsértése vonókéssel el kerülhetetlen. A fa felsértett, nyirkos felületére elhelyezett jelzés nem lesz tartós, a festék nehezen fed („összeugrik”), később a fa „megdolgozott” felülete a megsötétedett jelzéssel együtt felrepedezik, lepattogzik.*

A festés megkezdése előtt **minden jelzés kiszemelt helyét gondosan meg kell tisztítani**, a kő, beton, téglá, vas stb. felületét drótkefével jól le kell dörzsölni.

Fátlan utak mentén a jelzéseket a távbeszélő-, villanyoszlopokon, ill. azok beton lábazatán (a feketére festett számozás alatt), útmenti köveken (de nem országhatárt jelző köveken) vagy sima felületű sziklákon helyezzük el. Földön fekvő helyzetű jelzés esetében arra is ügyeljünk, hogy lehetőleg ne az általában használt járófelületre fessünk.

Különös figyelmet kell fordítani a lakott területeken átvezető útvonalak jelzéseire, főleg a lakott területeket elhagyó részekre. A településeken belül is fontos a követhetőség biztosítása, a számos információhordozó között „elvész” a jelzés, s a parkoló járművek könnyen eltakarhatják. *Egy utcatévesztés vonatleakésést okozhat, ill. már indulásnál elveszi a kezdő túrázó kedvét.* Beépített területeken – élő fák hiányában – villanyoszlopokon (a plakátragasztások fedése miatt minél magasabban), kerítéseken, ill. azok lábazatán, épületfalakon, vagy ereszcsonatokon is alkalmazhatunk jelzéseket, de csak abban az esetben, ha nem várható az említett tárgyak átfestése és a jelzések alkalmazása ellen a tulajdonosnak nincs kifogása.

Nem ajánlatos jelzéseket alkalmazni kivágásra ítélt és ennek megfelelő erdészeti jelzéssel ellátott fákra, gyantát eresztő fenyőfákra, kátránnyal átitatott faoszlopokon, közutak gyakran átfestésre kerülő tartozékain (kerékvetők, korlátok stb.), rozsdás vasfelületeken. *Tilos a vasút bármiféle segédberendezésére jelzést elhelyezni!*

A jelzések alkalmazásának **sűrűsége** függ a terep-, ill. az útviszonyoktól és a turistaútról való letérés lehetőségétől. A jelzések sűrűségénél, elhelyezésénél gondoljunk a ködös vagy alkonyi időre is (amikor felértékelődik a megbízható jelzés szerepe), sőt – különösen gyakorlatlan kirándulók által télen, havas időben is felkeresett térségekben (pl. Nagy-Hideg-hegy) – a hótakarásos szituációt is el kell képzeljük.

Így általában célszerű, ha egy jelzés mellett elhaladva már látszik a következő. Egyenes vagy enyhén kanyargó, széles utakon, sétautakon, mélyutakon, völgyfenéken vezető utakon, erősen járt, jól kitaposott gyalogutakon a jelzések ritkábban helyezhetők el. De az ún. **bíztató jelzéseket** még az ilyen utakon is alkalmazni kell. Ennek sűrűsége az MSz 2058712-1988 szabvány szerint egymástól **legalább 80 – 100 méterenkénti**, amúgy az ésszerűség alapján kell eldönteni. *(Ha felmerül bennünk, hogy ideje volna egy jelzést festeni, ne hessegessük el a gondolatot – tegyük meg!)*

Erősen kanyargó, keskeny utakon, kevésbé járt, ki nem taposott ösvényeken, sűrű fiatalos erdőkben vezető utakon annyira sűrűn kell a jelzéseket alkalmazni, hogy a jelzések egymástól, mindkét irányban látótávolságra legyenek.

Olyan esetben, amikor a jelzés kellő sűrűségét megfelelő tereptárgyak hiányában nem lehet biztosítani (pl. réteken, mezőkön stb.) végső esetben ún. **póznás jelzéseket** kell alkalmazni. Erre a célra kb. 3 m hosszú póznákat kell a talajba 50 cm mélyen beásni. A póznák végére az erőszakos elfordítás vagy kihúzás megakadályozására keresztfát vagy keresztlécet kell erősíteni. Ha az utat járművek is használhatják, a póznát az úttól megfelelő távolságra helyezzük, hogy ne dönthessék ki. **Útjelző kő vagy kőoszlop** használata szintén szóba jöhet ilyen esetekben.

5. Indító, behívó, megerősítő, bíztható jelzések, irányjelző nyilak, elágazások; a legutolsó jelzés

a) Egyszerű jelzések az út elején, elágazások után, ill. között

A turistautak általában mindig valamilyen fontosabb közlekedési ponttól (pl. vasút, villamos, hajó, autóbusz állomástól, ill. megállóhelytől) indulnak, vagy pedig más jelzett utakból ágaznak ki. Az útjelzés mindkét esetben egy ún. **indító jelzéssel** kezdődik. Ezt az indító jelzést az említett állomásokon, ill. megállóhelyen kell elhelyezni.

A helyes útvonalat jelző jelzést az indító jelzés után, a kereszteződéstől számítva 10 méteren belül kell elhelyezni úgy, hogy az tisztán látható legyen a kereszteződésből, és kétségtávol jelezze az irányváltást. Az ilyen jelzést **behívó jelzésnek** nevezik. Egy másik jelzést is el kell helyezni egy kissé messzebb a helyes útvonalon arra az esetre, ha a behívó jelzés megsemmisülne. Ezt a jelet **megerősítő jelzésnek** hívják.

A hosszú, kereszteződés nélküli útvonalakra **bíztható jelzéseket** kell felfesteni.

A keresztezések, behívó jelzések, megerősítő jelzések és az első bíztható jelzés közötti távolság ne legyen több 250 méternél. Ez a távolság rövidíthető, ha nehéz vagy hegyvidéki terepről van szó.

b) Nyíljelzések

A turistautak hajlásánál, törésénél a kanyar, ill. a törés külső, messzebből jobban látható oldalán feltétlenül kell legalább két vagy három jelzést, ill. a követendő irányt jelző, **ék alakú fehér alapon jelzést – esetleg a saját színével azonos kis nyílhegygel kiegészítve** – elhelyezni.

A nyíl figyelemfelkeltő szerepű, mintegy „rábeszél” az új irányra. A nyíltól annak irányába nézve lehetőleg mindig látható legyen az útvonal folytatásában a **következő (behívó) jelzés**.

Nyíljelzés alkalmazásakor mindig törekedni kell arra, hogy a nyílhegy a legpontosabban mutassa az útvonal folytatását. Ez olykor nehézkes lehet, mivel a fák és oszlopok többnyire henger alakúak és a nyílhegy „elhajolhat”. Ha a görbület, ill. a tereptárgy keskenysége miatt a nyílhegytel bővített jelzést **nem tudjuk megfelelően elhelyezni**, ajánlott más tereptárgyat vagy jelzési módot választani, vagy – végső esetben – nyílhegy nélküli jelzést festeni és a nyílhegyet külön a jelzés alá helyezni.

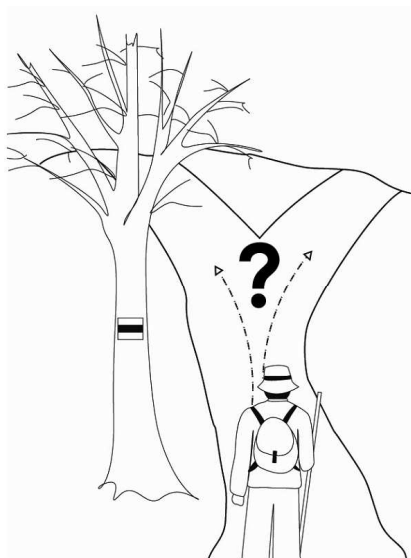
Indokolt esetben **kétirányú nyíl** használata is lehetséges, amikor egy az útvonallal párhuzamosan festett jelzést egyértelműsítünk (egyes elágazásoknál vagy útcsomópontoknál, az útvonal egyenes vonalvezetésének hangsúlyozására).

c) Útelágazások és útcsomópontok:

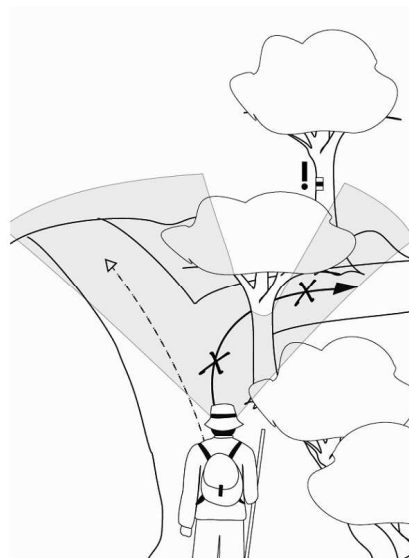
Minden elágazásban, ill. a kijelölt útvonaltól való eltérési lehetőségnél **egyértelmű** és az érkező vándor szemszögéből **jól látható** jelzés(ek)e)t kell elhelyezni, amennyire az adott helyen erre szükség van. A kritikus pontokat több jelzéssel erősítsük meg (robosztusság, redundancia), hogy egy-egy jelzés kiesése (pl. fakidőlés, benövés miatt) ne tegye követhetetlenné az útvonalat.

„A turistaút irányvonalának jelentősebb változása esetén, valamint az elágazási pontokon és azok környezetében a jelek elhelyezési sűrűsége 2...5-szörös legyen”.(MSz-2058712-1988).

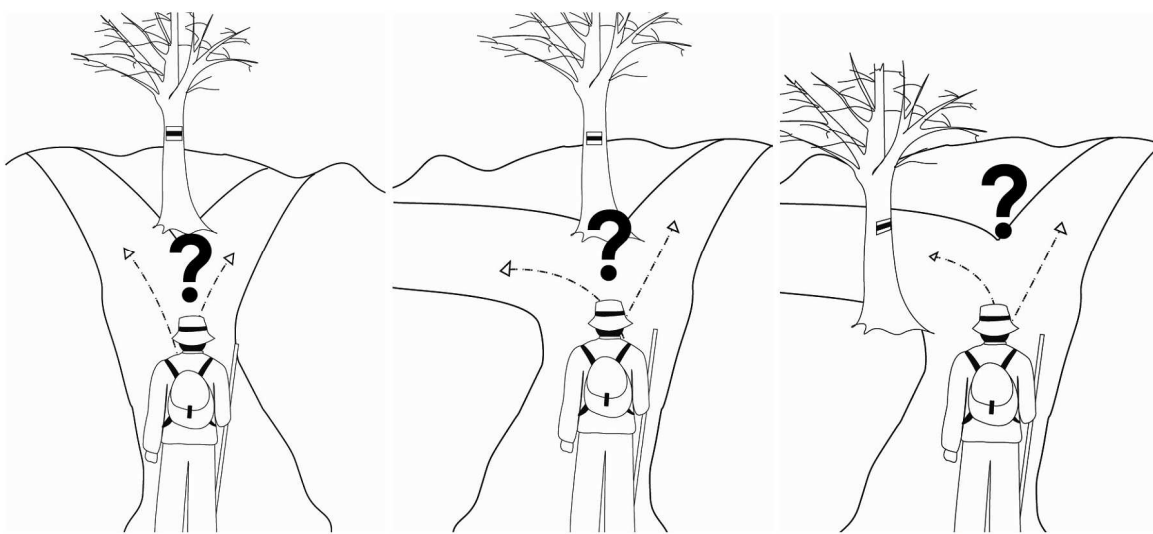
Az alábbi ábrák néhány **tipikusan hibás, kerülendő megoldást(!)** mutatnak:

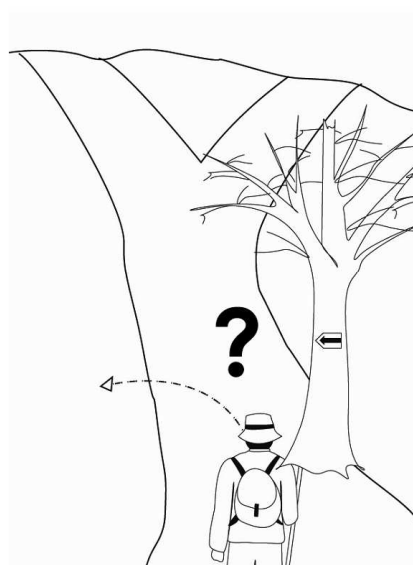
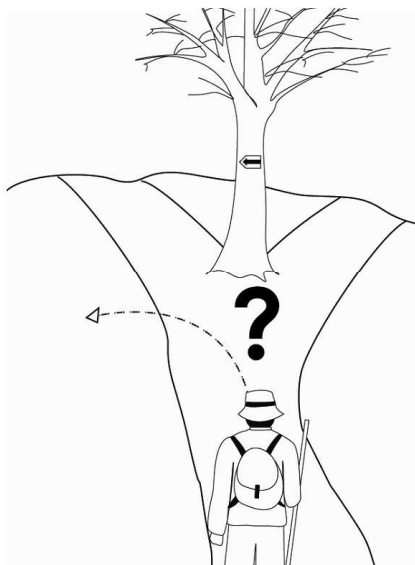
„Eddig jó, de merre tovább?”

Hiába van jelzése a fordulás után, ha nem látja (szemből) az úton jövő

Jelzés félreérthető alkalmazása – „Vajon mire gondolt itt a jelzésfestő...?”
(ilyen esetekben válasszunk másik tereptárgyat vagy alkalmazzunk nyíljelzést)

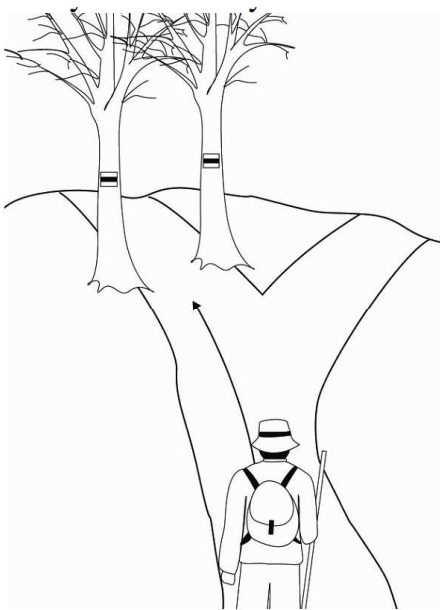
Nyíljelzés tipikusan félreérthető alkalmazásai: túl éles szögben vagy túl korán kihelyezve.

Az útelágazásoknál alkalmazandó jelzések tekintetében különbséget kell tenni az egyszerűbb és bonyolultabb útelágazások között.

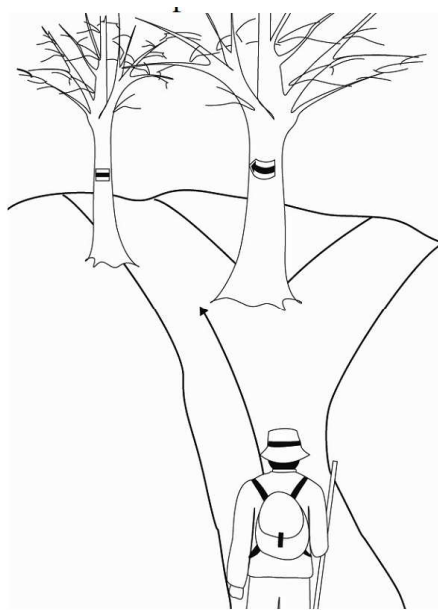
Az útelágazásoknál alkalmazandó jelzések tekintetében különbséget kell tenni az egyszerűbb és bonyolultabb útelágazások között.

- **Egyszerűbb** útelágazásoknál (ún. *útvilláknál*), ill. olyan helyeken, ahol kétség merülhet fel aziránt, hogy az utat melyik irányban kell folytatni – de a turistaút azonos minőségű marad és vonalvezetése nem törik jelentősen (*pl. kiágazó kitaposott utak, vadcsapások stb. esetén*) – az elágazás előtt és azt követően magán az úton *10-20 lépésnyire* feltétlenül látható helyen figyelmeztető jelzéseket kell elhelyezni.
- **Bonyolultabb** útelágazásoknál, ahol nem két, hanem több irányban is lehetséges az utat folytatni, vagy ha a turistaút hirtelen éles szögben törik, ill. ha az út egy aránylag jó útról egy rosszabb minőségű útra tér, ún. „*kaput*” kell készíteni. Ez annyit jelent, hogy az új iránynak megfelelő út bejáratánál az úttól jobbra és balra, egy-egy jelzést kell elhelyezni. Ezenkívül a kapu után, kb. *10-20 lépésnyire*, a kapuból már jól látható helyen irányjelző **behívó jelzést** kell alkalmazni. Így a kapu a behívó jelzéssel együtt félreérthetetlenül jelzi a követendő utat. Nyíljelzésre ilyen helyen csak akkor van szükség, ha a kapujelzés készítésére a helyi adottságok miatt nincs lehetőség, vagy az út olyan éles szögben kanyarodik, hogy a kapujelzés nem egyértelmű vagy nem jól látható az érkező túrázó számára.

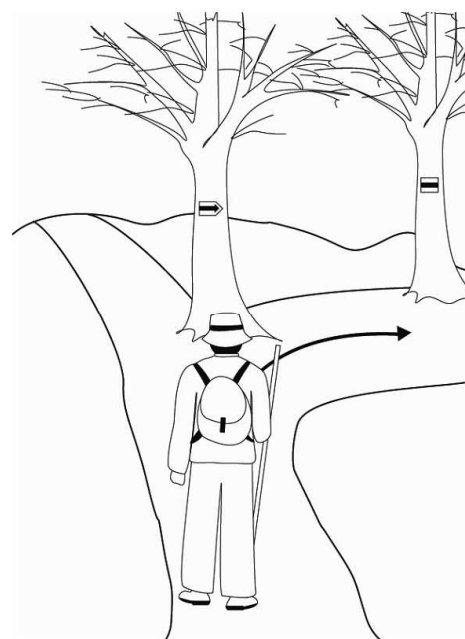
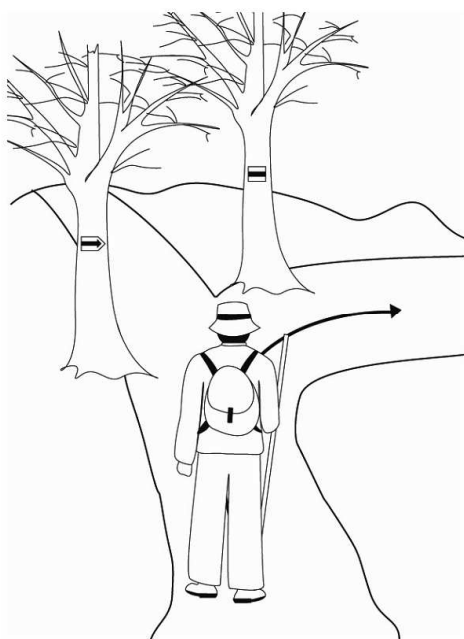
A fentiek fényében néhány univerzálisan is alkalmazható példát mutatnak az alábbi ábrák:

*Kapujelzés
(nemcsak egyértelmű, hanem robusztus is)*

*Jó szögben mutató nyíl és behívó jel
(ha az elágazásban lévő „középső” fára kell
festerünk, az mindig nyíl legyen)*

Példák nyíl és behívó jel megfelelő használatára éles iránytörésnél

- **Turistaútelágazás (csomópont)** esetén az indító jelzést mindig egy közösen jelzett fán vagy egyéb tereptárgyakon kell alkalmazni. Különösen ügyelni kell arra, hogy bármely (!) irányból érkező is jól lehessen észlelni a jelzett út (utak) elágazását, a kínáló jelzett út alternatívákat. Adott esetben célszerű a leágazó jelzést – a fonódás szabályai szerint – a továbbfutó jelzés alá/főle irányjelző nyíllal elhelyezni (pl. leágazás forráshoz).

Kapu jelzéseket kell alkalmazni az előzőekben említett eseteken kívül minden, a turistaút eltévesztésének lehetőségét magában hordozó ponton, pl. az erdőbe bevezető utak jelzésére az erdő szélén.

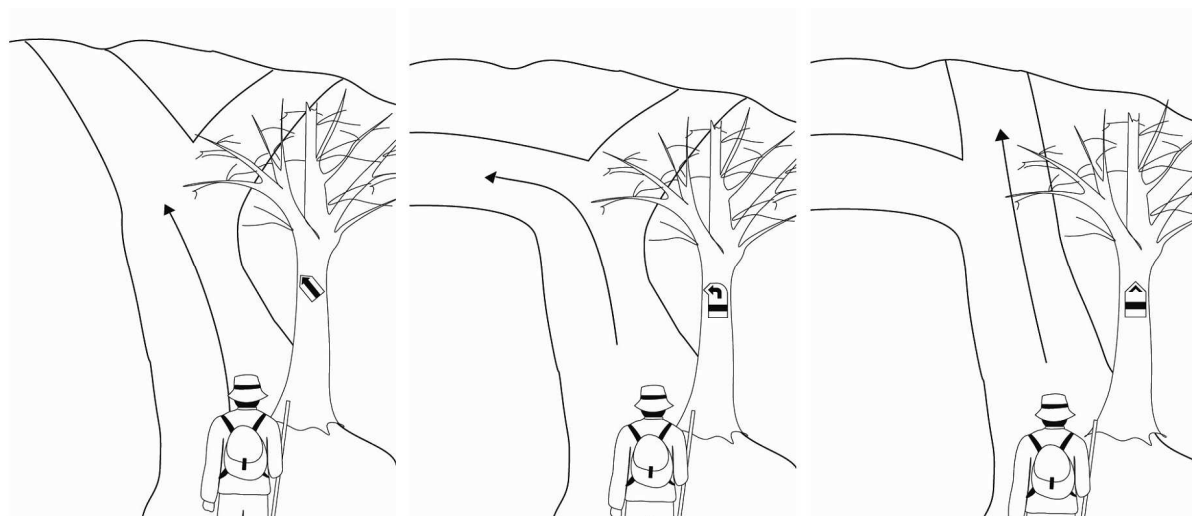
Az eltérédek, „jelzés-eltűnések” döntő többsége olyankor fordul elő, amikor a jelzés váratlanul letér egy útról („eloson”) és a túrázó tévedésből, oda nem figyelésből továbbmegy. Minél szélesebb útról, minél élesebb szögben, minél keskenyebb ösvényre tér; ez annál valószínűbb. Ajánlott egy széles úton (pl. országúton) a letéréssel ellenkező oldalra is egy megfelelő irányba mutató, szemből látható nyilat elhelyezni. Ha a tereptárgyak miatt nincs lehetőség kapuzásra/behívásra, csak az elágazási pontban vagy az előtt jelezni, akkor ajánlható egy **íránymegerősítő**, egyenesen felfelé mutató (vagy az úttal párhuzamosan mutató, „egypofás”) **nyíl**.

d) Speciális jelzési módok

Ritkán ugyan, de előfordul, hogy a jelezhető tereptárgyak, felületek elhelyezkedése miatt az egyértelmű iránymutatáshoz **szokatlanabb jelzésre, nyílra**, a jelzésalap megbillentésére, **esetleg magyarázatra** (pl. egy tisztás előtt: „50 m után jobbra” stb.) van szükség.

Adott esetben a legfontosabb szempont a helyes útválasztás biztosítása. Ha az csakis olyan megoldással biztosítható, amit az érvényben lévő szabvány vagy ez az iránymutató nem tartalmaz, válasszunk olyan, helyben jól értelmezhető jelzésvariációt, ami a célnak megfelel. Mivel egy ilyen jelzéshez nincs sablon, különösen ügyelni kell rá, a speciális jelzésen látszon is az, amit mutatni akarunk vele.

Néhány ilyen jól használható, speciális előjelzési módot szemléltetnek az alábbi ábrák. Alkalmazásuk csak indokolt esetben javasolt, amikor a hagyományos módok nem adnak egyértelmű megoldást az elágazási pontban lévő megfelelő tereptárgyak hiánya miatt:

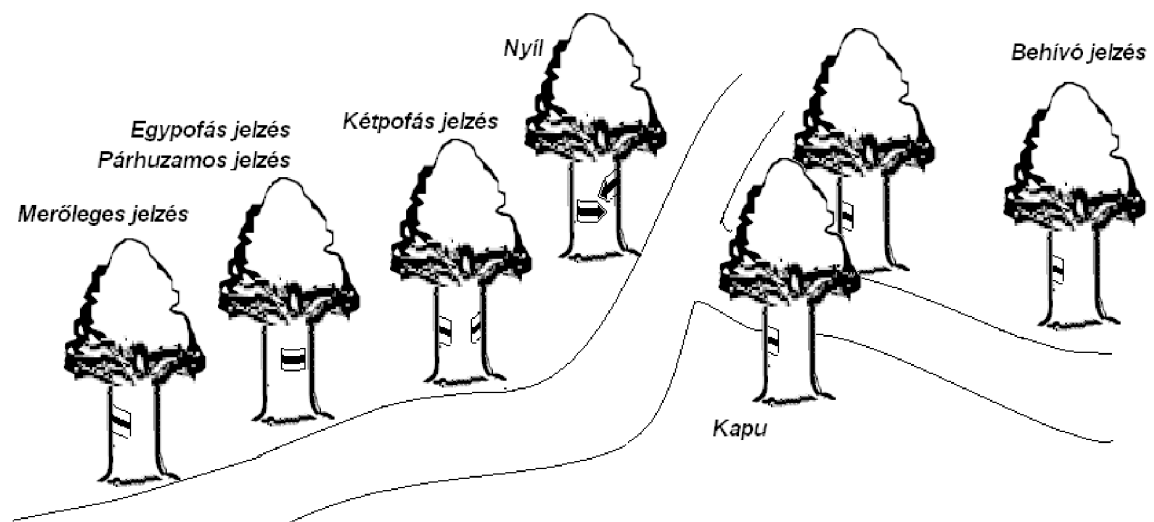

Javasolható speciális jelzési módok nehezen jelezhető helyekre:
Átlós, L-alakú (kanyarodó) és egyenesen mutató előjelző nyilak

Minden nyíljelzésnél, de e megoldásoknál különösen gondoljunk arra, hogy az ellenkező irányból jövők számára ne legyen félreérthető (ami nem nekik szól, arra ne hihessék azt, hogy nekik szól).

e) A hagyományos jelzési módok összefoglalása

Az általában használt, hagyományos jelzési módokat az alábbi ábra foglalja össze:

f) Kiegészítő jelzések:

Az erdei turistaútelágazásokban egy-egy terebélyesebb fa oldalára a behívó jelzés fölé/alá téglalap alakú fehér alapra **betűsablonnal**, a jelzés színével felírhatjuk **az úticélt**. Ha pl. egy kereszteződésben legalább egy irányban ezt meg tudjuk tenni, segítünk a beazonosításban a gyenge térképolvasókon is (pl. Börzsöny, Foltán-kereszt: **K** **□** **KIRÁLYHÁZA** ill. **K** **NÓGRÁD**). A módszer régi, de hatékony, nehezen rongálható és nem kerül pénzbe, kivitelezése – különösen bükkösben – egyszerű...

A **turistaút(jelzés) végét** egyes országokban az utolsó jelzés alapjának jobb alsó sarkában egy ponttal jelölik. Ez egyértelművé teszi a túrázónak, hogy a jelzés tovább nem vezet, ha egy jelzés egy másikba beletorkollik vagy „zsákutcaként” véget ér. Nagy jelentősége pl. a sziklás kilátópontokra vezető kitérőknél van. Az elv nálunk is alkalmazható.

FOLYTATJUK!

Aktualizált, frissített jelzésfestő útmutató:

http://www.turistajelzes.hu/doc/mtsz_jelzesfesto_utmutato_2011.pdf

2010. évi jelzésfestő tanfolyam anyaga:

<http://www.turistajelzes.hu/doc/Gyalogos%20turista%FAtvonalak%20kijel%F6l%E9se.pdf>

MÁRIA RÁDIÓ

Szeretnénk a Mária Út című műsorban bemutatni a Mária Út mentén működő csoportokat, önkénteseket. Hogyan kerültek kapcsolatba a Mária Úttal? Honnan hallottak róla? Milyen programjaik voltak eddig, és mik a terveik? Miben szeretnének segítséget kapni az Egyesület többi csoportjától, vagy vezetésétől? Mit jelent számukra a Mária Út?

Szeretettel várjuk azok jelentkezését, akik szívesen mesélnének erről a Rádió hallgatóinak!

Osvay Viktória, Gubicza Katalin és Markó Mónika

Mária Út műsor - Hallgasd, hogy lépj!

osvay.viki@gmail.com

gubiczak@freemail.hu

Támogatási lehetőségek

Szeretettel várjuk új egyesületi tagok jelentkezését!

A tagfelvétel menete megtalálható a www.mariaut.hu honlap Bemutatkozás – Egyesület – Egyesületi dokumentumok menüpontban. Az éves tagsági díj 5000 Ft.

Amiben segíthetsz nekünk:

- Zarándokutak bejárása, feltárása, útleírások készítése, jelzésfestés
- Információgyűjtés
- Üzleti és civil partnerek keresése, kapcsolatépítés
- Informatikai rendszer kiépítése, üzemeltetése
- Események, rendezvények, zarándoklatok szervezése és lebonyolítása
- Zarándoklatok vezetése, néprajzi adatgyűjtés
- Búcsújáró hagyományok ápolása

Kedves Mária Utas!

Ha Önnek fontos a Mária Út, ami több mint turistaút, több mint zarándokút több mint értékes program, több mint értékek gyűjteménye, több mint az önismeret útja, több mint új szemlélet, több mint jó társaság, több mint kultúra, több mint szakralitás, több mint turisztikai ajánlat, több mint spirituális élmény, több mint Közép-Európa felfedezése, több mint az országkép gazdagítása – több mint 1400 km ...

Akkor kérjük:

Támogassa a Mária Út Egyesületet és rendelkezzen úgy, hogy adója egy százalékát egyesületünk kaphassa meg!

Köszönjük!

Adóbevallásában, a megfelelő mezőbe az alábbi adatokat írja:

Rendelkező nyilatkozat a befizetett adó egy százalékáról

A kedvezményezett adószáma: **18939963-1-19**

A kedvezményezett neve: **MÁRIA ÚT KÖZHASZNÚ EGYESÜLET**

A Mária Út Egyesület számlaszámán fogadjuk a pénzbeli adományokat és a tagsági díjakat:

K&H Bank 10404041-00006690-00000007

Elnök: Dr. Szabó Tamás +36-30-467-6444 (szabo.tamas@mariaut.hu)

Lelkivezető: Gulybán Gergely atya (gulybi@gmail.com)

Általános koordinátor: Katona Ildikó (katona.ildiko@mariaut.hu, +36-30-499-9074)

Technikai koordinátor: Katona Pál (katona.pal@mariaut.hu, +36-30-334-6420)

Honlap: www.mariaut.hu,

Információ: info@mariaut.hu, +36-30-499-9074

A hírlevelet szerkesztette: Bernáth Mária és Balassa Géza